

ning samt den del af det negative beløb, der svarer til nedsættelsen af aktie- eller anpartskapitalen, på samme måde i det indskydende selskabs skattepligtige indkomst.

Til § 9

Til nr. 1

Efter afskrivningslovens § 15, stk. 1, kan installationer, der udelukkende tjener bygninger, hvorpå der kan afskrives efter afskrivningslovens § 14 behandles og afskrives som de nævnte bygninger. Endvidere kan der efter afskrivningslovens § 15, stk. 2 og 3, foretages afskrivning på installationer, der anvendes erhvervsomt. Efter den tidligere afskrivningslov var det en betingelse, at installationen befandt sig i den pågældende bygning.

Som konsekvens heraf foreslås det at tilpasse bestemmelsen i investeringsfondslovens § 7, stk. 1, litra c, til afskrivningslovens § 15.

Til nr. 2

Efter investeringsfondslovens § 3 kan henlæggelser til investeringsfonds anvendes til forlods afskrivning på bl.a. installationer i afskrivningsberettigede bygninger. Efter investeringsfondslovens regler gælder, at når en henlæggelse er benyttet til forlods afskrivning på et aktiv, kan skattemæssig afskrivning på dette aktiv kun foretages på anskaffelsestallet med fradrag af det forlods afskrevne beløb.

Det foreslås i investeringsfondslovens § 7, stk. 3, fastsat, at for installationer omfattet af afskrivningslovens § 15, stk. 3, reduceres anskaffelsestallet med den beregnede afskrivning.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 6.

Til § 10

Til nr. 1

Lovforslaget ophæver kravet i virksomhedsskatte-loven om, at ægtefæller, der fordeler resultatet fra deres fælles virksomhed efter reglerne i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, skal anvende virksomhedsordningen eller kapitalafkastordningen under ét. Det indebærer, at ægtefællerne kan anvende de almindelige regler i virksomhedsskatte-loven.

I konsekvens heraf foreslås det at ophæve den gældende bestemmelse i kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, 2. pkt., der foreskriver, at ægtefællerne skal opgøre virksomhedens resultat under ét, inden de hver medregner deres andel af resultatet ved indkomstopgørelsen.

I stedet foreslås, at der indsættes en bestemmelse, hvorefter virksomhedens aktiver og passiver fordeles mellem ægtefællerne efter samme forhold, som ægtefællerne fordeler virksomhedens resultat mellem sig. Hvis ægtefællerne fordeler resultatet ligeligt mellem sig, anses hver af ægtefællerne således for at råde over halvdelen af virksomhedens aktiver og passiver. Det gælder også, selv om virksomheden kun ejes af den ene ægtefælle.

Denne regel betyder, at ægtefællerne opgør hver sit afskrivningsgrundlag. I konsekvens heraf kan ægtefællerne foretage individuelle afskrivninger. Renteudgifter medregnes - som efter gældende regler - hos ægtefællerne efter samme forhold, som resultatet fordeles mellem ægtefællerne.

Den foreslåede regel har også betydning for anvendelsen af reglerne i virksomhedsskatte-loven. Der henvises til bemærkningerne til ændringerne i virksomhedsskatte-loven.

Forslaget indebærer, at ægtefæller, der anvender kildeskattelovens § 25 A, stk. 8, anses for at have en ideel andel af virksomhedens aktiver og passiver. Med denne fordelingsregel for aktiver og passiver beskattes ægtefællerne af virksomhedens resultat efter samme regler, som erhvervsdrivende uden interessefællesskab, der driver virksomhed sammen. Det gælder, uanset om ægtefællerne anvender virksomhedsordningen, kapitalafkastordningen eller personskatte-lovens regler.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes et krav om, at den faste ejendom skal anvendes for mere end halvdelens vedkommende i en erhvervsvirksomhed, når overdragelsen sker i levende live efter kildeskattelovens regler. Dette krav er på linie med successionsreglen i dødsboskatte-lovens § 29, stk. 2, der regulerer succession ved arv.

Indførelsen af halvdelskravet i dødsboskatte-loven skete på baggrund af et ønske om, at det kun skal være muligt at succedere, såfremt ejendommen reelt bliver brugt i erhvervsvirksomheden. Med halvdelskravet sikres det mod, at et enkelt kælderrum i en beboelseejendom anvendes som lager eller lignende, for dermed at kunne succedere i ejendomsavancen.

Det foreslås også, at formuleringen af bestemmelsen om hvilken udlejning, der anses for erhvervsvirksomhed, ændres så den er på linie med formuleringen i dødsboskatte-lovens § 29, stk. 2. Ændringen er udelukkende en præcisering af indholdet.

Derudover indsættes der et krav om, at succederes der i gevinst efter afskrivningslovens kapitel 3 (gen-